

ZPRAVODAJ SK KESL RYU

SK KESL RYU SHOTOKAN & SAISHO KI DO - www.sk-kesl-ryu.cz - tel.: 777940769 - E-mail: sk-kesl-ryu@seznam.cz, kesl.karel@cabk.cz

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ BODY:

- Oddílové příspěvky ve výši 1900,-Kč měly být uhrazeny do 15.4. Věřím že všichni opozdilci obratem zpoždění platby napraví!!!!
- Poslední šance přihlášení na letní camp SK Kesi ryu do Radostína tj. 30.4.2014!!!
- Změna termínu Itálie 2014- první týden září! Předběžní zájemci obratem zašlete přihlášky, možná účast rodinných příslušníků i známých.

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ:

MISTŘI A VICEMISTŘI 2
MS...POKRAČOVÁNÍ

VC ČABK SPLNILA 2
OČEKÁVÁNÍ...

TŘETÍ ŘÁD KORUNY 3
A MEČE...

NA GRAND PRIX 3
ÚSPĚŠNĚ...

SUPER ČLÁNKY NAŠICH 3
DOPISOVATELŮ

AKCE KVĚTEN 2014... 3

MOJE CESTA BOJOVÝM 4
UMĚNÍM...

NÁŠ SK OPĚT NEJLEPŠÍ TÝM ČR 2014 „O DÉLKU KONĚ“

Vždy, a to již mnoho let, si při odjezdu na MČR říkáme, zdali je reálné nebezpečí, že se někdy od založení SK vrátíme bez medaile. Všechno je možné, ale ne s tak skvělými borci seniorů a masters, jaký momentálně náš klub má. A tak zde začnu od konce. SK Kesi ryu nejlepší z celé republiky o 200 bodů před druhými ČB. Jindra Pilmann vyhlášen nejlepším a nejvšestrannějším borcem celého mistrovství. Celkem 14 medailí, skvělá atmosféra atd. Soutěž začala netradičně kategorií masters. V mužích se pole závodníků stále zvětšuje, ale ČR i přes to, naprosto ovládli naši. Mistrem ČR se stal stále ve formě Roman Kotěra, stříbrem si zopakoval loňské umístění Petr Němeček, když opět vyřadil největšího favorita a Karel Kesi si bronzem jako nejstarší účastník udělal mezi „mláďím“ osobní radost. Naše dámy o malinko dříve narozene na druhém tatami potvrdily úlohu favoritek a kdyby rozhodčí hod-

notili karate a ne odchozenou katastrofu, mohlo by být ještě lépe, ale i tak skvělé. Kačka Neufingerová stříbro a Šárka Hubková 3. místo. Když ještě zisk z kata korunoval kovem z bronzu náš vesmírný tým ve složení K. Kesi, P. Němeček a K. Al-Otri spokojenost byla stoprocentní. Zahájení tedy jak z pohádky a nastou-

Fenomenální Jindra Pilmann i když se 30 pomalu blíží, udolal naprosto všechny soupeře technikou, koncentrací a neuvěřitelnou vitalitou. Titul mistra ČR ve váze do 84. kg a titul v prestižní kategorii BRH mluví za vše! Ani Tomáš Reich nenechal nikoho na pochybách, že i přes momentální pracovní vytížení je stále

best of best nejtěžší váhy. Tam přemožitele nenašel, takže titul právem pro něj a v BRH takřka bratrovražedný boj ve finále s Jindrou, jak již bylo řečeno lépe dopadlo pro Jindru, ale stříbro v tomto případě takřka jako zlato. Pak ještě v nelehčí váze exceloval Marek Pohanka a konečné stříbro bylo posledním ko-

vem pro naši velkou medailovou sbírku. Díky všem za vzornou reprezentaci našeho SK a dále za skvělou prezentaci našeho oblíbeného bojového umění karate!

pili senioři. Jindra Pilmann zajel všechny kata ve vysoké formě a pokud se nedostal do finále, mám na to jako člověk, který se katami zabývá více jak 30 let svůj názor, ale odborníků na kata i mezi rozhodčími je dnes minimum. Na to doplatila i Hanka Vašíčková, ale výkon obou hodně dobrý. Nakonec Jindra třetí a druhý bronz pro náš SK přidal Marek Pohanka. Pak ještě Anežka Kotěrová přidala další bronzovou medaili a přízvisko našeho klubu katařská velmoc opět nabylo oprávnění. Pokud se dalo říci, že kategorii kata jsme víceméně ovládli, o kumite to platilo dvojnásobně.

MISTŘI A VICEMISTRYNĚ SVĚTA WSKU Z NAŠEHO SK...

Začátkem dubna se vypravila na světový šampionát Shotokanu z naší republiky neuvěřitelně početná výprava tj. bez počítání doprovodu více jak 50 reprezentantů všech věkových kategorií. Zájem z našeho SK by se dalo

říci jako tradičně minimální a to i přes skutečnost, hlavně pro ty zbytečně vydešené, že tato unie je milostivě trpěna i WKF. Dalším faktorem menšího zájmu našich borců mohlo být i místo konání MS a sice Kosovo. Cesta

více jak 18 hodin se však dala přežít a i pasové kontroly připomínající staré předrevoluční pořádky na hranicích Srbska i Kosova proběhly s menším než předpokládaným zdržením. Hostel se čtyřmi...pokračování strana 2

MISTŘI A VÍCEMISTRYNĚ SVĚTA WSKU Z NAŠEHO SK, ANEB JAK SE ZÁVODÍ V KOSOVU

...hvězdami překvapivě odpovídal standardu ostatní však odpovídalo víceméně očekávání od Balkánu. Samotná organizace na naše poměry jedním slovem šílená, ale pravděpodobně chaos a zmatek je dalším povahovým rysem v těchto zemích a tak i když na začátku prvního dne se místo v devět hodin v kladu začínalo v jedenáct a člověk u jednoho notebooku dělal divy, nakonec vše proběhlo bez větších problémů a tak jediným stínem soutěže mohla být skutečnost, že nikdy nikdo nevěděl předem, kdy toho dne co bude a kdy on sám bude nastupovat. Ale jak říkám, vždy nakonec vše proběhlo a dopadlo. Další částečné nervy byly s rozhodčími, kdy několik jich bylo WKF, avšak díky opět jakýmsi šachům a následnému vyděšení našich mezinárodních rozhodčích, kteří na toto MS nejeli, museli sáhnout nacionalisti z Kosova do vlastních řad a pak žádný výkon i o třídu lepší nebylo možné s domácími borci odhadnout. **Matěj ŘÍHA**, startující naposled za starší žáky sice díky své formě neměl na první pohled výrazného soupeře, ale jiného názoru byli kosovští rozhodčí, a tak jediné díky opravdu o třídu lepším výkonem obhájil náš borec loňský titul **MISTRA SVĚTA!** I tak to byly do posledního hvizdu neuvěřitelné nervy. Do posledního dne, kdy startovali ještě dva naši zástupci v kategorii masters, nasbírala naše výprava přes všechny nástrahy tolik medailí, že to stačilo na průběžné druhé místo ze všech zúčastněných států. Náš druhý zástupce **Kateřina NEUFINGEROVÁ** neměla příliš šancí ve finále na

úspěch, rozhodčí byli 3:2 pro Kosovo a tak i dopadlo rozhodnutí, dva WKF pro Kačku a tři z Kosova pro soupeřku z Kosova. Radost však ze skvělého druhého místa a **titulu vicemistryně světa!** Nakonec jsem nastupoval k obhajobě titulu z Istanbulu já. Natěšených „dědků“ ze vyhrnulo nad očekávání a první kolo s borcem z Kosova. Svůj výkon můžu posoudit pouze z pocitu, že se mi jelo pohodově, soupeř žádné eso, pištalka a 4:1 prohra. Řekl jsem si: „To je život“ a nedoufal v reálnou repasáž v boji alespoň o bronzovou medaili. Moji soupeři ke mně začali chodit, gratulovat k výkonu a vyslovovali překva-

pení z rozhodnutí a když přišel i můj soupeř byl to lepší pocit než vyhrát. Ale najednou se začali dít věci nevídané. Od stolku se zvedl generální sekretář WSKU, sešli se všichni rozhodčí s hlavním, perfektně se realizoval i náčelník výpravy Z. Říha. Jednání skončilo, většina kosovských rozhodčích z panelu odvolána a mě přišel pokyn že utkání se opakuje. Nakonec jsem si řekl, že na vyděšení není čas, a v Kosovu je možné vše. Pak již vítězství, i když v semifinále to bylo s Ru-

munem o pověstný praporek, nakonec se dobrá věc podařila i když finálový soupeř ze Švýcarska to těžko nesl a nejdřív neměl chuť ani na fotku s hlavním rozhodčím:-). Samotná soutěž, výsledky i atmosféra byly opět cenným kamínkem do mozaiky mého karate, a ti, kdo ještě nepochopili o čem sportování je, kde nejsou velké peníze ani vidiny zajištění budoucího živobytí, kde se nejedná o přehnané nadšení z vlastní velikosti a hledání úspěchů tam, kde na nás nečekají, si uvědomí, že na prvním místě je radost nejen ze svého výkonu, ale i ostatních z týmu že jde o poznání nových krajů, sebe-realizaci nejen sportovní, ale i prezentováním se v kolektivu, které je důležitým článkem osobního vývoje do časů pozdějších, kdy už možná karate nebude prioritou, ale neopustíme ho úplně, právě z důvodu, že jsme pochopili určitou cestu DO kdy samotný sportovní úspěch je jen záblesk v naší cestě životem. Nezbyváá než poděkovat celé výpravě s kterou jsme MS absolvovali za upřímné gratulace a těm necelých deseti z našeho klubu, ale i když na tom až tak nezáleží, někdy začíná být člověku smutno, když je mu u „cizích“ lépe než „doma“. Respekt a úctu je minimálně třeba vyjadřovat tam, kam jsme sami nedosáhli a i z hlediska běžné slušnos-

VC ČABK JAKO PŘÍPRAVA NA ME WUKF SPLNILA OČEKÁVÁNÍ

Velká cena ČABK v první řadě splnila myšlenku této asociace a sice navázat na tradici doby dřívější a pořádat krátké a dynamické soutěže, soutěže, které sice zisk pořadateli nepřinášejí, ale odpadají únavné hodiny čekání na svoji kategorii a nakonec i svým způsobem „otrávení“ z celého karate. To se podařilo do puntíku a po obědě bylo vše hotové. Díky kvalitním rozhodčím, seřazenému pořadatelskému týmu, pohoštění i medailím a pohárům pro vítěze, byl tento turnaj opět příjemnou super soutěží. V dorostu kata předvedl Libor Podroužek svůj posun vzhůru a po zásluze zvítězil, na druhém místě se umístil Jakub Slanař. V dorostenkách si vyzkoušela poprvé tatami co znamenají svět Nela Mistríková a za odvalu si vybojovala pohár

pro vítěze a i když výkon pochopitelně opatrný, pro budoucnost nadějný. V ženách nemohl nikdo ohrozit Hanku Vašíčkovou a v mužích se velmi dobře prezentoval vítěz této kategorie Radek Frühauf, a ještě bronz vybojoval Jan Borgula. Nejpochetněji se opět prezentovali borci kategorie masters. V ženách si zasloužené vítězství odnesla Kačka Neufingerová před svojí stálou soupeřkou Šárkou Hubkovou. V těch „mladších“ masters exceloval Petr Němeček, před druhým Radkem Frühaufem a Martinem Slámou. V těch starších si pohár vítěze odnesl Karel Kestl a kategorii kata uzavřely dva týmy, kdy ten o kousek lepší byl ve složení K. Kestl, P. Němeček a K. Al Otri a druhý R. Frühauf, M. Sláma a J. Borgula. Pak již se prezentovali zá-

vodníci kumite, jejichž umění celkově ale hluboko zaostalo za katami a tak určitou pochvalu za umístění si zasloužili první Libor Podroužek a druhý Jakub Slanař a za bojovníky výkony si zasloužili uznání i stříbrný Petr Konfršt a bronzový Martin Beránek. Závěrem velké díky opět Milošovi, Honzovi Juklovi, Hance, Kačce, Šárce, Lucce, Anežce a ostatním, díky kterým byl tento turnaj opět velmi příjemnou karatistickou záležitostí a relaxem.

TŘETÍ ŘAD KORUNY A MEČE KRÁLE ŽELEZNÉHO A ZLATÉHO

Na pokračování: Pokud si máme udělat ucelený obraz proč tento řád, z minulého článku jsme mohli pochopit, že pokud hledáme chyby v řízení státu, jsme šokováni hamižností a lichvářskými metodami bank, korupcí kam se podíváme, ale i psi ekstremity na chodnících, nejsou nám lhostejné špatné mezilidské vztahy, agrese a šikana zvláště v mládežnickém věku, je třeba vlastní iniciativy každého z nás. Avšak pokud chceme cokoliv změnit, je třeba se zaměřit na základní úkol pro všechny a to je zvyšování morálky všeobecně. Řád jako takový je tady velmi dlouhou dobu a jeho vize není teď a nebo zítra. Jde o systematickou práci i pro další desítky let na obnovu morálních vlastností společnosti, kdy základem je rodina, národ a práce. Určitým základním prvkem je zájem a prezentace ostatním velké lidi, kteří se přímo zasloužili o skutečnost, že jsme občané Českého národa, a nejen my sami, ale učíme i své děti mít úctu a respekt nejen k těmto lidem, ale i svému státu. Pak se minimál-

ně mezilidské vztahy zlepší a reálný bude i obsah písně Marty Kubišové, ze které si vypůjčím první sloku, písně, která nás provázela celou dobu totalitního režimu: „Ať mír dál zůstává s touto krajinou. Zloba, závist, zášť, strach a svár, ty ať pomínou, ať už pomínou. Teď když tvá ztracená vláda věcí tvých zpět se k tobě navrátí, lide, navrátí“. Než se dostaneme na začátek, tedy k největšímu mocnáři a válečníkovi, jedné z největších nadějí Evropy na mocné uspořádání, krále železného a zlatého Přemysla Otakara II., použiji výrok muže, který se svým přičiněním o to nejlepší jméno našeho státu také zasloužil a sice Jana Masaryka, syna T.G.M., diplomata, ministra zahraničí Benešovi vlády, také osobního tajemníka Edvarda Beneše. Po roce 1948 byl ministrem zahraničí Gotwaldovi vlády, odmítl rezignovat a byl zavražděn. „Lidé nedovedou žít. Musí se je naučit žít. Musí se je naučit, že všechno co se děje a co se stane v jejich vesnicích zrovna tak jako ve světě je jejich starost. Že jsou za to všechno odpovědní. Musí se jen

naučit, že se věci nesmí nechat v rukou hrstky profesionálních politiků, protože to mohou být zloději, gauneři, dobrodruzi, hrdlořezové, kariéristi a kšeftaři se životy celých folků“. A ještě je myslím třeba připomenout „Národní přísahu“ z 13 dubna 1918. „Nechtěli jsme a nechceme nežli žít životem svobodným a spravovati osudy své pod vlastní svrchovaností a budovati nepoutání a volní bytí svoje, jak o to usiluje každý uvědomělý národ po všem světě. To je právo naše nejposvátnější. Právo národní i mezinárodní národa, jenž má zásluhy o kulturu světovou a jenž svou vzdělaností, svými silami mravními a svým rozvojem hospodářským a hrdostí se postavil vlastní práci svou do první řady demokratických národů světa. Taková je jednotná a svorná vůle národa. Tak zde stojíme! A v pevné nezlomné důvěře v konečné vítězství nejsvětějších práv svých, v důvěře ve vítězství spravedlnosti, ve vítězství práva nad násilím, svobody nad porobou, a pravdy nad klamem. Pokračování přístě...

REPORTÁŽ ZE SOUTĚŽE POHÁR NADĚJÍ.....PODROBNĚ POPSAL JONÁŠ SANISLO

REPORTÁŽ ZE SOUTĚŽE ŮSTECKÝ POHÁR.....VTIPNĚ NAPSALA NIKOLA JANOUŠOVÁ

NA GRAND PRIX HRADCE KRÁLOVÉ MEDAILOVĚ ÚSPEŠNĚ

Není zase až tak prestižních mezinárodních soutěží u nás jako Grand prix v Hradci Králové. 44 zúčastněných zahraničních klubů a 46 domácích, při účasti více jak 700 karatistů zaručovalo kvalitní konkurenci a tak těch pár našich, kteří se zúčastnili, si soutěž náležitě užili. První den, kdy bojovali dorostenci, junioři a seniors, měl náš SK hlavní zastoupení, protože v neděli se zúčastnila pouze Erika Hubková, což je dost krize, ale co naděláme. V konkurenci dorostu opět skvěle zabojoval Matěj ŘÍHA a s přehledem získal pohár pro vítěze. Stejně tak se dařilo i Zuzce AUGUSTINOVÉ, která jediná z českých závodnic dokázala porazit mimo ostatní soupeřky i velmi dobré Egyptanky, které si rozdělily zbylé medaile. Zuzka si to ale ještě rozdala se soupeřkami v juniorské kategorii, i tato byla velmi kvalitně obsazená a Zuzka vybojovala skvělé 3.místo. Nelehkou úlohu měla Hanka Vašíčková mezi seniorkami, a tak v kvalitní mezinárodní konkuren-

ci nakonec dobře i 5.místo. Medailově museli tedy opět dotahovat borci kategorie seniors kterých se zde sešlo opravdu dost. V ženách Šárka HUBKOVÁ vybojovala bronzovou medaili. V mužích nad 40.let se velmi dařilo Petrovi NĚMEČKOVÍ a ve finále prohrál o jeden praporek stříbro však mezi deseti borci výborné. Na bronzový stupínek se ještě vtěsnil nejstarší účastník soutěže Karel KESL. Pak v rámci přípravy na ME se prezentoval tým kata v kategorii seniorů ve složení K.Kesl, K.AI Otri

a P. Němeček. Nakonec stříbrný stupínek po těšil, i když práce je ještě hodně. Druhý den jak již bylo řečeno, měl náš SK pouze jediného zástupce a sice Eriku Hubkovou. Zabojovala jak v kata, tak v kumite a určitě obě pátá místa se dají považovat na takovéto soutěži za úspěch. Potěšující je fakt, že náš klub se opět velmi solidně umístil v konkurenci ostatních klubů, hlavně mezinárodních, méně potěšující je aktivita našich borců, hlavně těch mladších na soutěžní úrovni. A tak jako vždy, díky za celé SK a gratulace všem, kteří se zúčastnili...

AKCE KTERÉ NÁS BRZY ČEKAJÍ:

4.5.2014	PŘEBOR PRAHY	- SH LUŽINY PRAHA, VŠECHNY KATEGORIE VČETNĚ MASTERS A KATEGORIE 8-7.KYU
10.5.2014	WAKIZAŠI CUP	- NYMBURK, VŠECHNY KATEGORIE
17.5.2014	SZAC CUP	- MAĎARSKO - KARTAL, VŠECHNY KATEGORIE (DO 1.5.2014 PŘIHLÁŠKY NA TUTO AKCI!!!)
24.5.2014	GRAND PRIX	- ŮSTÍ NAD LABEM, VŠECHNY KATEGORIE
7.6.2014	NP MLÁDEŽE	- 2.KOLO, KONÁNÍ?

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ „MOJE CESTA BOJOVÝM UMĚNÍM

14 pokračování...zpr. 2/2014 Když jsem si říkal, že pokud někdy udělám zkoušky na mistrovský STV, tedy černý pás, dám si oddech alespoň na půl roku, zůstalo pouze u zbožného přání. Roztáčí se běžný kolotoč příprav na letní soustředění, chodíme sekat trávu na školní pozemek z důvodu možnosti mít kde trénovat a když jsme všechny kosy zničily, pár věrných pokračovalo v brigádě a to ve smyslu pomocných prací školníkovi na baráku. Tím se nám otevřela možnost pro ty nejlepší nadále dvakrát týdně trénovat pod střešou. Povražením z tréninkového stereotypu byla „akce Dita“, kdy se zrno po dlouhém nesouvislém dohadování vypravila k Dítě Janouškové na větší chatu. Po marném čekání na Lumíra do 22 hodiny se polovička vypravila kamsi za Boleslav a obětavý Láďa Veleba to ještě otočil pro druhou várku, která dorazila po druhé hodině ranní, ale to nám nevažilo, abychom do svítání ještě tmelili kolektiv a následně si užili skvělý víkend. Začíná být teplo, tak že zapálených cvičenců rapidně ubývá a ani plánování letního soustředění není jednoduché, v červnu je vysoký nadstav, v červenci chybí 15 lidí, co nadělám. Návčik na naplánované exhibice letních táborů je v plném proudu, ale „zrádce“ Vašek Valenta se musí realizovat na „svém“ pionýrském táboře, a tak musel zaskočit Lubor Bursík a nacvičovalo se na novo. Ale nakonec jako vždy velký úspěch jak na táboře u Láďi Veleby, Petra Slavička, tak u Lumíra, i když tam již byl problém s přerážením, protože z předchozí exhibice již bylo několik zranění. V cestě na soustředění má můj nový „Mišák“ Škoda 120 premiéru a tak dámský ansábl byl na místě. (Lvča, Maruška, Dita a Lucka). Jelo se skvěle a ani vada dobíjení, marnost hledání benzinové pumpy a Diti na nevolnost v zatačkách, nemohla ohrozit na šetření na zdravý vzduch a skvělou partu. Ubytování a správce super, jedinou chybičku

to mělo, že jaksi většina karatistů chyběla. Na konec moji drazí cvičenci čekali dole v Harrahově až jim někdo „já“ vyveze bágly nahoru. Přínosem byla Alice a Helča Kostínková, zvláště aerobik druhé jmenované měl velký úspěch. Další absolutní novinkou bylo video, a dalo mi vždy hodně práce odlákat od něj své drahé cvičence alespoň na krátkou přednáš-

...když se inkasuje v kumite...

ku. I přes velkou dávku filmů všech žánrů zbyl čas i na ve černí tmelení kolektivu a super byla i diskotéka v „Junioru“, kde jsem nechtěně poslal k zemi příliš vřavého tanečníka, který svými kreacemi obtěžoval Andy a Lvču. Pak mi ho ale bylo líto, a tak jsem ho pozval k báru a byl klid. Relaxační běh k Mumlavským vodopádům sice nevybočil z náročnosti ostatních bludných indiánských běhů, ale než jsme stačili začít pořádně bloudit, Růža-Petr Slaviček nehlédě na skutečnost že to u vodopádů krouže strčil do Edy, Eda se sklopil na Ditu a oba skončili v ledové vodě a tak se přes velkou nelibost trenéra museli jít

osušit a tím přišli o důležitý výcvik vytrvalosti. Proběhla i soutěž „Stoprocentních Ninjů“. Mimo jiných super výkonů fascinovala Vendula 60 dřepů s výškou, Helča 550x přes švihadlo a mě osobně potěšilo že jsem vyhrál a ukázal „mladším“ že ještě nepatřím do starého železa. Oficiálně ale vyhrál Lubor, před Lumírem a Edou. V soutěži kata kralovala Lvča před Vendulou a Alčou, jedničkou mezi muži byl Roman Vaněček před Edou Kleinem a Ondrou Vojtěchovským. Akce opět úžasná a když jsem při problémech před soustředěním říkal že je to moje poslední akce, nezbývá než plánovat další. Náš „stát ve státě“ se rozrůstá, je nás již přes 50 a jen díky lvě, která již trénuje nižší STV, jsou tréninky stále kvalitní pro všechny. Soutěžení asi pověším na hřebíček, jednak mě pořád bolí záda, a jednak mám dojem, že mi kolegové rozhodčí moc jako závodníkovi nefandí. Blíží se zkoušky a tak dělám doučovací hodiny na hřišti i v sobotu a v neděli. Nakonec všichni skvělí. Brácha udělal konečně 8. Kyu, Alča, Vlado, Mirek a Lumír na 5. kyu a tak se nám klub pěkně zafialověl. Ale blíží se osmnáctého a to znamená tradiční pohár

VŘSR. Nakonec naši udělali z D. Pankráce nejúspěšnější tým, v katách žen Lvča první, druhá byla Andy. Pak ještě Roman Vaněček první v dorostu kumite 65, v mužích vyhrál „70“ Vašek Valenta, „75“ druhý Lumír a „80“ druhý Petr Slaviček a tak pro mě takový předběžný dáreček k vánocům. Večerní „pařba“..pardon oslava však byla narušena správou o potlačené demonstraci na Národní třídě a nejspíš jeden mrtvý. Snažíme se naladit Hlas Ameriky, ale moc se dovědět nedá. Od toho okamžiku má všechno šílený spád. Tréninky jedou normálně, ale přicházím na ně totálně promrzlý z Václaváku, kam jezdím vždy po práci. Protože předpokládám, že jde o dění, o kterém budeme po letech vyprávět v superlativech. Nevynechám vám ani jednu akci, chodím zvonit klíči kde se dá a nechávám se unášet nadšenou atmosférou. Do toho všeho tradiční VC Bohemie, ale pochopitelně z hlediska účasti i diváku to pro pořadatele žádná bomba nebyla. Pro nás bylo nejdůležitější, že poprvé v historii mělo D. Pankrác svého zástupce na této prestižní soutěži a sice naši Lvču, která byla za svoje skvělé výkony nominována za výběr ČSR. (pozn. na Bohemii tenkrát startovaly pouze státní reprezentace). Pochopitelně již nominace byla úspěchem, na mezinárodní špičku to zatím na finále nestačilo, ale i tak výborný výkon. Sotva Lvča skončila, všichni včetně Alči, Růži, Lucky, Vládi, Slávy, Břeti a ostatních se vyrazili na Letnou, kde šly dějiny. Ani zima a mráz nemožily zkazit fantastický zážitek ze síly jednoty, a z nádherné atmosféry jsme se nadšeni vraceli domů a jak jinak, než celá banda k Alče, kde se slavilo. Pak již Vánoce, tradiční sraz našeho „zrna“ ve 22:00 u „koně“, aby ty Vánoce byly delší. Pak již radost ze zvolení V. Havla prezidentem a čekání na to co přinese rok 1990. Silvestr naplánovaný s partou karatistů venku se nedá nijak vyjádřit. Atmosféra a přátelství, mnohdy mezinárodní bylo neuvěřitelné a když jsem se po půlnoci ztratil a z Václaváku jsem šel se skleničkou pěšky na místo „doslavení“ k Láďovi Velebovi na Žižkov, nejen že jsem skleničku neměl ani na chvilku prázdnou, ale bratru a sester takřka pokrevních jsem za ty tři hodiny co jsem šel, poznal nespočet. Nakonec jsem k ránu dorazil...

